คำอธิบายตัวชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)

คณะผู้บริหารการจัดเก็บข้อมูลและผู้จัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐานทุกท่านจะต้องทำความเข้าใจกับวัตถุประสงค์ จุดมุ่งหมาย และความหมายของแต่ละตัวชี้วัดให้ชัดเจน จึงจะสามารถดำเนินการจัดเก็บข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งความหมายและคำอธิบายเพิ่มเติมสำหรับตัวชี้วัดข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ มี ๕ หมวด ๓๘ ตัวชี้วัดดังนี้

หมวดที่ ๑ สุขภาพ มี ๑๒ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ความหมายตัวชี้วัด	คำอธิบายเพิ่มเติม
๑. การฝากครรภ์อย่างมีคุณภาพ	● ในช่วงเวลา ๑ ปี ก่อนการสัมภาษณ์ หญิงตั้งครรภ์ได้รับการฝากครรภ์และดูแลครรภ์จากบุคลากรสาธารณสุข ครบ ๕ ครั้ง การฝากครรภ์คุณภาพ	● **การฝากครรภ์คุณภาพ** หมายถึง การบริการฝากครรภ์ในหญิงตั้งครรภ์รายปกติที่ไม่มีความเสี่ยง โดยผ่านการคัดกรองและประเมินความเสี่ยงจากสถานบริการสาธารณสุข พร้อมได้รับการให้ความรู้ตามมาตรฐานโรงเรียนพ่อแม่ ซักประวัติ ตรวจร่างกาย ตรวจทางห้องปฏิบัติการ ได้รับวิตามินฯลฯ ตามสิทธิประโยชน์ และหญิงตั้งครรภ์ที่ได้รับการประเมินไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงได้มาฝากครรภ์ตามนัด จำนวน ๕ ครั้งดังนี้ การนัดครั้งที่ ๑ เมื่ออายุครรภ์ ≤ ๑๒ สัปดาห์ การนัดครั้งที่ ๒ เมื่ออายุครรภ์ ๑๓ - < ๒๐ สัปดาห์ การนัดครั้งที่ ๓ เมื่ออายุครรภ์ ๒๐ - < ๒๖ สัปดาห์ การนัดครั้งที่ ๔ เมื่ออายุครรภ์ ๒๖ - < ๓๒ สัปดาห์ การนัดครั้งที่ ๕ เมื่ออายุครรภ์ ๓๒ - ๔๐ สัปดาห์
๒. เด็กแรกเกิดมีน้ำหนัก ๒,๕๐๐ กรัม ขึ้นไป	● เด็กแรกเกิดที่สมบูรณ์แข็งแรงจะต้องมีน้ำหนักตัวเมื่อแรกเกิด ๒,๕๐๐ กรัมขึ้นไป	● **ปกติเด็กทารกที่มีน้ำหนักไม่น้อยกว่า ๒,๕๐๐ กรัม** อัตราการเกิดและมีชีวิตรอดจะสูงกว่าเด็กทารกที่มีน้ำหนักน้อยกว่า ๒,๕๐๐ กรัม นอกจากนี้ยังมีผลต่อการพัฒนาทางร่างกายและสมองของเด็กทารกด้วย ● หากเด็กทารกที่เกิดเป็นฝาแฝดก็ให้ใช้เกณฑ์น้ำหนักเดียวกันนี้ โดยไม่สามารถยกเว้นได้ เพราะน้ำหนักของเด็กแรกเกิดทุกคนเป็นน้ำหนักเฉพาะตัวเด็กแรกเกิดแต่ละคน ดังนั้นเด็กแรกเกิดจึงต้องใช้เกณฑ์น้ำหนักมาตรฐานเดียวกันคือไม่น้อยกว่า ๒,๕๐๐ กรัม ● เด็กคนใดที่มีน้ำหนักแรกเกิดน้อยกว่า ๒,๕๐๐ กรัม ถือว่า “ไม่ผ่านเกณฑ์”
๓. เด็กแรกเกิดได้กินนมแม่อย่างเดียวอย่างน้อย	● เด็กแรกเกิดถึง ๖ เดือน ได้กินนมแม่อย่างเดียวเป็นเวลาติดต่อกัน อย่างน้อย ๖ เดือนแรก โดยไม่ให้กินอาหารอย่างอื่นเลย แม้แต่น้ำกล้วยหรือข้าวบด	● **กินนมแม่อย่างเดียว** หมายถึง การให้เด็กกินเฉพาะนมแม่อย่างเดียวเท่านั้น โดยไม่ให้กินอย่างอื่นเลย แม้กระทั่งน้ำเพราะนมแม่มีปริมาณน้ำเพียงพอสำหรับทารก มีภูมิคุ้มกันโรคและ

<table>
<tr><th>ตัวชี้วัด</th><th>ความหมายตัวชี้วัด</th><th>คำอธิบายเพิ่มเติม</th></tr>
<tr><td>๖ เดือนแรกติดต่อกัน</td><td></td><td>คุณค่าทางโภชนาการครบถ้วนเหมาะสมกับการเจริญเติบโตสำหรับทารก ถ้าให้ทารกดื่มน้ำหรืออาหารอื่นร่วมด้วยจะทำให้เด็กกินนมแม่ได้น้อยลง เด็กจะได้รับสารอาหารไม่เพียงพอ และนมแม่ยังมีสารป้องกันการเกิดเชื้อราในปาก (ฝ้าในปาก) จึงไม่ควรดื่มน้ำตามหลังกินนม (ที่ไม่ใช่นมแม่) กินกล้วยบด ข้าวบด หรือน้ำข้าวก็ไม่ได้
กลุ่มเป้าหมายในการสำรวจมี ๒ กลุ่ม ดังนี้
๑. <u>เด็กที่มีอายุน้อยกว่า ๖ เดือน</u> มีวัตถุประสงค์เพื่อเน้นการเฝ้าระวังติดตามในการดื่มนมแม่ติดต่อกันจนถึงวันที่สำรวจ
๒. <u>เด็กที่มีอายุ ๖ เดือนถึง ๑ ปี</u> มีวัตถุประสงค์เพื่อการวัดผลการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ตามมาตรฐานสากลเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและการเจริญเติบโตที่มีคุณภาพของเด็กทารกต่อไป
● เด็กอายุน้อยกว่า ๖ เดือนทุกคน ได้กินนมแม่อย่างเดียวตั้งแต่แรกเกิดเป็นเวลาติดต่อกันจนถึงวันที่สำรวจ
● เด็กอายุตั้งแต่ ๖ เดือนถึง ๑ ปี ทุกคนได้กินนมแม่อย่างเดียวเป็นระยะเวลา ๖ เดือนแรกติดต่อกัน</td></tr>
<tr><td>๔. เด็กแรกเกิดถึง ๑๒ ปี ได้รับวัคซีนป้องกันโรคครบตามตารางสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค</td><td>● การได้รับวัคซีนครบตามชนิด จำนวน และช่วงอายุ ตามที่กำหนดไว้ในตารางสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคจากสมุดบันทึกสุขภาพดี (สมุดสีชมพู)
● สำหรับการประเมินเด็กอายุ ๑ ปีถึง ๒ ปีเต็ม ให้ประเมินเด็กที่เกิดในวัน/เดือน/ปี ที่สำรวจย้อนหลัง ๑ - ๒ ปีที่ผ่านมา เช่น สำรวจวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๖ เด็กอายุ ๑ ปีถึง ๒ ปีเต็ม คือเด็กที่เกิดระหว่างวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ (ถ้าครัวเรือนไม่สามารถตอบคำถามได้ให้ตรวจสอบจากทะเบียนของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข หรือ อสม.)</td><td>● การได้รับวัคซีนป้องกันโรคครบตามตารางสร้างเสริมภูมิคุ้มกันครบ หมายถึง การได้รับวัคซีนครบตามจำนวนชนิด และช่วงอายุที่กำหนดไว้ในตารางสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ดังนี้
<table>
<tr><th>อายุ</th><th>วัคซีนที่ใช้</th></tr>
<tr><td>แรกเกิด</td><td>• ฉีดวัคซีนป้องกันวัณโรค • ฉีดวัคซีนป้องกันตับอักเสบบี</td></tr>
<tr><td>๑ เดือน</td><td>• ฉีดวัคซีนป้องกันตับอักเสบบี (เฉพาะรายที่เด็กคลอดจากมารดาที่เป็นพาหะของไวรัสตับอักเสบบี)</td></tr>
<tr><td>๒ เดือน</td><td>• ฉีดวัคซีนรวมป้องกันคอตีบ ไอกรน บาดทะยัก ตับอักเสบบี ครั้งที่ ๑ • กินวัคซีนป้องกันโรคโปลิโอ ครั้งที่ ๑</td></tr>
<tr><td rowspan="2">๔ เดือน</td><td>• ฉีดวัคซีนรวมป้องกันคอตีบ ไอกรน บาดทะยัก ตับอักเสบบี ครั้งที่ ๒ • กินวัคซีนป้องกันโรคโปลิโอ ครั้งที่ ๒</td></tr>
<tr><td>• ฉีดวัคซีนป้องกันโรคโปลิโอ ๑ ครั้ง</td></tr>
<tr><td rowspan="2">๖ เดือน</td><td>• ฉีดวัคซีนรวมป้องกันคอตีบ ไอกรน บาดทะยัก ตับอักเสบบี ครั้งที่ ๓ • กินวัคซีนป้องกันโรคโปลิโอ ครั้งที่ ๓</td></tr>
<tr><td>• ฉีดวัคซีนป้องกันไข้หวัดใหญ่</td></tr>
</table>
</td></tr>
</table>

<table>
<tr><th>ตัวชี้วัด</th><th>ความหมายตัวชี้วัด</th><th colspan="2">คำอธิบายเพิ่มเติม</th></tr>
<tr><td></td><td></td><td>๙-๑๒ เดือน</td><td>• ฉีดวัคซีนรวมป้องกันโรคหัด หัดเยอรมัน คางทูม ครั้งที่ ๑</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td><td>• ฉีดวัคซีนป้องกันไข้หวัดใหญ่</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td>๑ ปี</td><td>• ฉีดวัคซีนป้องกันโรคไข้สมองอักเสบเจอี (ชนิดเชื้อตาย) ครั้งที่ ๑ และ ๒ ห่างกัน ๑ เดือน หรือ ฉีดวัคซีนป้องกันโรคไข้สมองอักเสบเจอี (ชนิดเชื้อเป็น) ครั้งที่ ๑</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td><td>• ฉีดวัคซีนป้องกันไข้หวัดใหญ่</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td>๑ ปี ๖ เดือน</td><td>• ฉีดวัคซีนรวมป้องกันคอตีบ ไอกรน บาดทะยัก ครั้งที่ ๔ • กินวัคซีนป้องกันโรคโปลิโอ ครั้งที่ ๔</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td><td>• ฉีดวัคซีนป้องกันไข้หวัดใหญ่</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td>๒ ปี ๖ เดือน</td><td>• ฉีดวัคซีนรวมป้องกันโรคหัด คางทูม หัดเยอรมัน ครั้งที่ ๒</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td><td>• ฉีดวัคซีนป้องกันโรคไข้สมองอักเสบเจอี (ชนิดเชื้อตาย) ครั้งที่ ๓ หรือ ฉีดวัคซีนป้องกันโรคไข้สมองอักเสบเจอี (ชนิดเชื้อเป็น) ครั้งที่ ๒</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td><td>• ฉีดวัคซีนป้องกันไข้หวัดใหญ่</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td>๔ ปี</td><td>• ฉีดวัคซีนรวมป้องกันคอตีบ ไอกรน บาดทะยัก ครั้งที่ ๕ • กินวัคซีนป้องกันโรคโปลิโอ ครั้งที่ ๕</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td><td>• ฉีดวัคซีนป้องกันไข้หวัดใหญ่</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td>๗ ปี</td><td>• ฉีดวัคซีนป้องกันโรคหัด หัดเยอรมัน ครั้งที่ ๒ (ตรวจสอบประวัติและให้ในรายที่ได้รับไม่ครบถ้วนตามเกณฑ์)</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td><td>• ฉีดวัคซีนป้องกันโรคคอตีบ บาดทะยัก • กินวัคซีนป้องกันโรคโปลิโอ (ตรวจสอบประวัติและให้ในรายที่ได้รับไม่ครบถ้วนตามเกณฑ์)</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td><td>• ฉีดวัคซีนป้องกันวัณโรค (ในกรณีที่ไม่มีหลักฐานว่าเคยได้รับเมื่อแรกเกิดและไม่มีแผลเป็น)</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td><td>• ฉีดวัคซีนป้องกันไข้หวัดใหญ่</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td>๑๒ ปี</td><td>• ฉีดวัคซีนป้องกันคอตีบและบาดทะยัก (ทุกคน)</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td><td>• ฉีดวัคซีนป้องกันไข้หวัดใหญ่</td></tr>
<tr><td>๕. เด็กได้รับการดูแลและมีพัฒนาการที่เหมาะสม</td><td>● เด็กใน ๐-๕ ปีในครัวเรือนได้รับการตรวจคัดกรองพัฒนาการโดยใช้คู่มือ DSPM ผ่านครบ ๕ ด้าน ประกอบด้วย
๑. ด้านการเคลื่อนไหว
๒. ด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กและสติปัญญา
๓. ด้านการเข้าใจภาษา
๔. ด้านการใช้ภาษา
๕. ด้านการช่วยเหลือตนเองและสังคม</td><td colspan="2">● คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย หรือ DSPM-Developmental Surveillance and Promotion Manual หมายถึง แบบประเมินพัฒนาการเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง ๕ ปี ที่เป็นคู่มือเพื่อให้พ่อ แม่ ผู้ปกครองและอสม. ใช้เฝ้าระวังการเจริญเติบโตของลูกหลานอย่างใกล้ชิด หากสงสัยล่าช้าก็สามารถแก้ไขส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการสมวัย ตามคำแนะนำในคู่มือ DSPM นี้ได้ทันที มี ๕ ด้าน ประกอบด้วย</td></tr>
</table>

ตัวชี้วัด	ความหมายตัวชี้วัด	คำอธิบายเพิ่มเติม
		๑.ด้านการเคลื่อนไหว ๒.ด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กและสติปัญญา ๓.ด้านการเข้าใจภาษา ๔.ด้านการใช้ภาษา ๕.ด้านการช่วยเหลือตนเองและสังคม
๖. ครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน	● ทุกคนในครัวเรือนได้ปฏิบัติเกี่ยวกับการกินอาหารที่มีคุณภาพ ถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย และได้มาตรฐานครบทั้ง ๔ เรื่อง ดังต่อไปนี้ ๑. ถ้ากินอาหารบรรจุสำเร็จต้องมีเครื่องหมาย อย. เช่น เกลือเสริมไอโอดีน น้ำปลา น้ำส้มสายชู อาหารกระป๋อง นม อาหารกล่อง เป็นต้น ๒. ถ้ากินเนื้อสัตว์ต้องทำให้สุกด้วยความร้อน ๓. ถ้ากินผักต้องเป็นผักที่ปลอดสารพิษ หรือได้ทำการแช่ด้วยน้ำผสมด่างทับทิมหรือน้ำยาล้างผักแล้วล้างด้วยน้ำสะอาดหลาย ๆ ครั้ง ๔. ก่อนกินอาหารทุกครั้งต้องล้างมือให้สะอาด และในการกินอาหารร่วมกันต้องใช้ช้อนกลางในการตักทุกครั้ง	● ถ้ากินอาหารตามข้อ (๑) – (๓) ต้องปฏิบัติให้ครบตามที่กำหนด (ถ้าไม่ได้กินให้ถือว่าปฏิบัติ) ● สำหรับข้อ (๔) ทุกคนต้องปฏิบัติ ● ถ้าทุกคนในครัวเรือนปฏิบัติตามข้อ (๔) และปฏิบัติตามข้อ (๑) – (๓) เฉพาะข้อที่กินก็ถือว่าปฏิบัติครบทุกข้อ แต่ถ้าปฏิบัติไม่ครบทุกคนและหรือปฏิบัติไม่ครบทุกข้อก็ถือว่า “ไม่ผ่านเกณฑ์”
๗. ครัวเรือนมีความรู้และป้องกันตนเองเพื่อควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ	● ทุกคนในครัวเรือนมีความรู้และป้องกันตนเองเพื่อควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ ดังต่อไปนี้ ๑. ดื่มน้ำสะอาดประมาณ ๒ ลิตรต่อวัน ๒. นอนหลับสนิท ๗ - ๘ ชั่วโมงต่อคืน ๓. กินอาหารหวาน มัน เค็ม กินผักผลไม้น้อย ดื่มเหล้า สูบบุหรี่ ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อโรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง หัวใจขาดเลือด หลอดเลือดสมองตีบ คอลเรสเตอรอลในเลือดสูง ๔. ผลไม้บางชนิดที่มีน้ำตาลและพลังงานสูง เช่น ทุเรียน ลำไย จึงควรกินแต่น้อยยกเว้นผู้ที่มีโรคประจำตัว ๕. ดูแลสุขภาพช่องปากและฟัน ด้วยการแปรงฟันด้วยยาสีฟันที่มีฟลูออไรด์ ครั้งละ ๒ นาทีวันละ ๒ ครั้ง ๖. เมื่อมีอาการไอหรือจามมีการป้องกันตนเองและผู้อื่น ด้วยการสวมหน้ากากอนามัยและล้างมืออย่างถูกวิธี ๗. ควรลุกขึ้นเดินและเปลี่ยนท่าทางทุก ๑ ชั่วโมง	● **ความรอบรู้ด้านสุขภาพ** หมายถึง ความสามารถหรือทักษะของบุคคลในการเข้าถึง เข้าใจข้อมูลสุขภาพ โต้ตอบซักถามจนสามารถประเมิน ตัดสินใจ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เลือกรับบริการเพื่อการจัดการสุขภาพตนเองได้อย่างหมาะสม และสามารถบอกต่อผู้อื่นได้ (ที่มา กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข) ● ทุกคนในครัวเรือนต้องมีความรู้และสามารถป้องกันตนเองเพื่อควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะดังกล่าวได้ หากทุกคนในครัวเรือนไม่มีความรู้และไม่สามารถป้องกันตนเองเพื่อควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะไม่ครบทุกข้อก็ถือว่า “ไม่ผ่านเกณฑ์”

ตัวชี้วัด	ความหมายตัวชี้วัด	คำอธิบายเพิ่มเติม
	๘. พักสายตาจากจอคอมพิวเตอร์/มือถือ ทุก ๑ ชั่วโมง อย่างน้อย ๑ - ๒๐ นาที เพื่อหลีกเลี่ยงอาการออฟฟิศซินโดรม ๙. หากมีหรือพบบุคคลที่มีอาการ ใบหน้าและปากเบี้ยว แขนขาอ่อนแรงซีกเดียว พูดไม่ชัดและเจ็บหน้าอก ควรรีบไปโรงพยาบาลที่ใกล้ที่สุดทันที ๑๐. หากพบผู้ป่วยฉุกเฉินควรแจ้ง ๑๖๖๙	
๘. ครัวเรือนสามารถดูแลตนเอง/สมาชิกเมื่อมีอาการเจ็บป่วยเบื้องต้น	● ทุกคนในครัวเรือนเมื่อมีอาการเจ็บป่วยเล็กน้อย ได้ปฏิบัติดังต่อไปนี้ เพื่อบำบัดรักษาหรือบรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้น ๑. ดูแลตนเอง/สมาชิกด้วยยาสามัญประจำบ้าน ทั้งแผนปัจจุบัน แผนโบราณ ยาสมุนไพรในงานสาธารณสุข มูลฐาน และใช้ยาเท่าที่จำเป็น ๒. วัดไข้ วัดความดันโลหิต และจับชีพจร ๓. ไม่กินผลิตภัณฑ์เสริมอาหารที่อวดอ้างสรรพคุณเกินจริง โดยแสดงสรรพคุณเป็นยาเพื่อบำบัด บรรเทา รักษาโรค ซึ่งไม่ตรงกับที่แสดงในฉลาก ๔. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเจ็บป่วยของตนเอง โรคประจำตัว การแพ้ยา ผลิตภัณฑ์สุขภาพ/ยาที่เคยใช้ ต่อบุคลากรสาธารณสุข	● **ยาสามัญประจำบ้าน** คือ ยาที่กระทรวงสาธารณสุขได้พิจารณาคัดเลือกว่าเป็นยาปลอดภัย เป็นยาที่เหมาะสมที่จะให้ประชาชนซื้อมาใช้ด้วยตนเอง เพื่อการดูแลรักษาอาการเจ็บป่วยเล็กน้อยที่มักเกิดขึ้นได้ สามารถสังเกตจากบริเวณภาชนะบรรจุจะมีคำว่า “ยาสามัญประจำบ้าน” พิมพ์อยู่ ซึ่งมีทั้งยาแผนปัจจุบันและยาแผนโบราณ ● **ยาสมุนไพรในงานสาธารณสุขมูลฐาน** กำหนดตามประกาศของกรมสนับสนุนการบริการสุขภาพ ปัจจุบันมี ๖๗ ชนิด ● หากทุกคนในครัวเรือนปฏิบัติไม่ครบทุกข้อก็ถือว่า “ไม่ผ่านเกณฑ์”
๙. คนอายุ ๖ ปีขึ้นไปออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๓ วัน ๆ ละ ๓๐ นาที	● ทุกคนในครัวเรือน ยกเว้นผู้ป่วยติดเตียงหรือบุคคลที่มีข้อจำกัดด้านการเคลื่อนไหว ที่มีคนอายุ ๖ ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมการออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๓ วัน ๆ ละ ๓๐ นาที	● **การออกกำลังกาย** หมายถึง การเคลื่อนไหวร่างกายตามรูปแบบที่กำหนด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเสริมสมรรถภาพอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งหมด เป็นกิจกรรมที่ค่อนข้างหนัก เช่น เดินจ้ำ วิ่ง/วิ่งเหยาะ ปั่นจักรยาน เต้นแอโรบิค ว่ายน้ำ กระโดดเชือก กรรเชียงเรือ เล่นกีฬาประเภทฝึกความอดทน (สมรรถภาพทางกาย) ฯลฯ วันละ ๓๐ นาที อย่างน้อยสัปดาห์ละ ๓ วัน ● **การออกแรง/ออกกำลัง** หมายถึง การออกแรง/ออกกำลัง (ไม่ใช่ยืนหรือนั่งทำงานเฉยๆ) ทำงานประกอบอาชีพ (หาบขนมขาย ขนของขึ้นลง ถีบสามล้อ เกี่ยวข้าว รับจ้าง แบกหาม ฯลฯ) หรือทำงานบ้าน งานสวน งานสนามในบริเวณบ้าน (เช็ดถูกระจก ล้างขัดพื้น ถูบ้าน ทำสวน ครัว ขึ้นลงบันได ฯลฯ) หรือเดินทาง (เดิน หรือปั่นจักรยานไปทำงานหรือทำธุระ ฯลฯ) หรือออกกำลังกาย เล่นกีฬาอย่างน้อยทำให้รู้สึกเหนื่อยบ้าง หายใจเร็วขึ้น ติดต่อกันอย่างน้อย ๑๐ นาที

ตัวชี้วัด	ความหมายตัวชี้วัด	คำอธิบายเพิ่มเติม
		ขึ้นไป รวมกันทั้งวัน ๓๐ นาที อย่างน้อยสัปดาห์ละ ๕ วัน
๑๐. ผู้ป่วยติดเตียงได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	● ผู้ป่วยติดเตียง ได้รับการดูแลเอาใจใส่ชีวิตความเป็นอยู่ ด้านอาหาร ยา การออกกำลังฟื้นฟูกล้ามเนื้อ และปรับโครงสร้างและสภาพแวดล้อมของบ้าน ให้เหมาะสมกับผู้ป่วย จากคนในครอบครัวและชุมชน ● ผู้ป่วยติดเตียงได้รับสวัสดิการจากรัฐ อาทิ เบี้ยยังชีพ เบี้ยผู้พิการ	● **ผู้ป่วยติดเตียง** หมายถึง ผู้ป่วยที่มีความเจ็บป่วยเรื้อรังจนเกิดสภาวะร่างกายเสื่อมโทรม ทำให้ไม่สามารถใช้ชีวิตประจำวันได้เหมือนคนปกติ ● **การดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน** หมายถึง การได้รับการดูแลจากคนในครอบครัว อาสาสมัครในชุมชน สวัสดิการชุมชน สวัสดิการจากรัฐ หรือการช่วยเหลือจากองค์กรเอกชน
๑๑. คนในครัวเรือนมีประกันสุขภาพ/สิทธิรักษาพยาบาล และทราบสถานที่ใช้บริการตามสิทธิ	● คนในครัวเรือนมีประกันสุขภาพและสิทธิรักษาพยาบาล ● สถานพยาบาลที่คนในครัวเรือนใช้บริการ	● คนในครัวเรือนมีประกันสุขภาพหรือสิทธิรักษาพยาบาล เช่น ประกันสุขภาพ สิทธิข้าราชการ สิทธิประกันสังคม บัตรทอง เป็นต้น (ข้อนี้ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ) ● เมื่อต้องการใช้บริการสถานพยาบาล คนในครัวเรือนจะไปใช้บริการสถานพยาบาลประเภทใด เช่น สถานีอนามัย โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) โรงพยาบาลของรัฐ โรงพยาบาลของเอกชน เป็นต้น โดยสมาชิกในครัวเรือนแต่ละคนสามารถใช้บริการสถานพยาบาลได้หลายประเภท
๑๒. คนอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี	● คนอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ทุกคนในครัวเรือนทั้งเพศชายและเพศหญิงได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี	● **ตรวจสุขภาพประจำปี** หมายถึง การตรวจสุขภาพหลายอย่างเพื่อประเมินสุขภาพของบุคคลเป็นประจำ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ได้แก่ การตรวจร่างกายทั่วไป การตรวจเลือด การตรวจปัสสาวะ การตรวจอุจจาระ การเอกซเรย์ปอด เป็นต้น ดังนี้ ● **กลุ่มเป้าหมายในการสำรวจมี ๒ กลุ่ม ดังนี้** ๑. **การตรวจสุขภาพหลายอย่างเพื่อประเมินสุขภาพของบุคคล** โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่มีอายุตั้งแต่ ๓๕ ปีขึ้นไป เป็นประจำอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ได้แก่ การตรวจร่างกายทั่วไป การตรวจเลือด การตรวจปัสสาวะ การตรวจอุจจาระ การเอกซเรย์ปอด เป็นต้น ๒. **การตรวจคัดกรองความเสี่ยงต่อโรคเบาหวานและความดันโลหิตสูง** เนื่องจากคนอายุตั้งแต่ ๓๕ ปีขึ้นไป เป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อโรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง ไขมันในเลือดสูง ● ผู้หญิงที่มีอายุตั้งแต่ ๓๕ ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก มะเร็งเต้านม

ตัวชี้วัด	ความหมายตัวชี้วัด	คำอธิบายเพิ่มเติม
		● ถ้าไม่ได้ตรวจตามที่กำหนดนี้ถือว่า “ไม่ผ่านเกณฑ์”

หมวดที่ ๒ มาตรฐานความเป็นอยู่ มี ๙ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ความหมายตัวชี้วัด	คำอธิบายเพิ่มเติม
๑๓. ครัวเรือนมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย บ้านมีสภาพคงทนถาวรและอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม	● ครัวเรือนต้องมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย บ้านมีสภาพคงทนถาวรและอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม คือ อยู่ได้โดยไม่ต้องกังวลว่าจะมีปัญหาเรื่องที่พักอาศัย เช่น การถูกไล่ที่ ที่อยู่อาศัยชำรุด มีโครงสร้างไม่แข็งแรง เป็นต้น	● **ความมั่นคงในที่อยู่อาศัย** หมายถึง สามารถอยู่ได้โดยไม่ต้องกังวลว่าจะมีปัญหาเรื่องที่พักอาศัย และอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีความเหมาะสม เช่น ไม่แออัด ไม่อยู่ในที่สาธารณะหรือเขตป่าสงวน ไม่ถูกไล่ที่ ไม่อยู่ในเขตที่ประสบภัยน้ำท่วมอย่างร้ายแรง ดินโคลนถล่ม เป็นต้น ● **บ้านมีสภาพคงทนถาวร** หมายถึง บ้านมีโครงสร้างบ้าน มีหลังคามุงกระเบื้องหรือสังกะสี และมีฝาครบทั้ง ๔ ด้าน มีประตูหน้าต่างที่อยู่ในสภาพดี แข็งแรง ไม่ชำรุด อยู่คงทน สามารถอยู่ต่อไปได้ไม่น้อยกว่า ๕ ปี
๑๔. ครัวเรือนมีการจัดบ้านเรือนและได้รับบริการจัดเก็บขยะมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ	● ครัวเรือนมีการจัดบริเวณบ้านและภายในบ้าน โดยมีที่ประกอบอาหาร ที่เก็บน้ำสะอาด ไม่มีแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์/ แมลงนำโรค มีอุปกรณ์กำจัดขยะมูลฝอย สภาพในบ้านสะอาด ไม่มีแหล่งน้ำเสียขัง มีส้วมถูกสุขลักษณะเป็นระเบียบ ครบทุกเรื่อง	● **การจัดบริเวณบ้านและภายในบ้านเป็นระเบียบสะอาดและถูกสุขลักษณะ** ได้แก่ ๑.<u>สภาพในบ้านสะอาด</u> ห้องนอนลมพัดผ่านสะดวก ไม่มีฝุ่นละอองและกลิ่นเหม็นอับชื้น ที่หลับนอนข้าวของเครื่องใช้สะอาด มีการจัดเก็บเป็นระเบียบ ไม่รกรุงรัง ๒.<u>ที่ประกอบอาหารสะอาดเป็นระเบียบ</u> มีตู้กับข้าวหรือฝาชี มีอุปกรณ์ล้างมือที่ใช้งานได้ดี (สบู่หรือน้ำยาล้างจาน) และมีการกำจัดไขมันก่อนล้าง ๓.<u>ที่เก็บน้ำสะอาด</u> เพื่อการอุปโภคบริโภค สภาพดี มีฝาปิด ๔.<u>มีการกำจัดแมลงที่เป็นพาหะนำโรค</u> ได้แก่ ยุงลาย หนู แมลงวัน แมลงสาบ ไม่พบแหล่งเพาะพันธุ์ และที่หลบซ่อนอาศัยภายในบ้านหรือบริเวณบ้าน ๕.<u>มีการกำจัดขยะดังนี้</u> - มีอุปกรณ์ อาทิ ไม้กวาด ถังขยะ ถุงใส่ขยะ - มีการคัดแยกขยะแบ่งออกเป็น ๔ ประเภท ได้แก่ ของเสียอันตราย ขยะรีไซเคิล เศษอาหาร ขยะอิเล็กทรอนิกส์ และขยะอื่น ๆ

ตัวชี้วัด	ความหมายตัวชี้วัด	คำอธิบายเพิ่มเติม
		- มีการกำจัดขยะ เช่น ส่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่กำจัด หรือฝังหลุม ๖. มีร่องระบายน้ำอยู่ในสภาพดี ไม่มีแหล่งน้ำเสียขังบริเวณในบ้าน และไม่มีการปล่อยน้ำเสียลงแหล่งน้ำสาธารณะ ๗. มีส้วมใช้ที่มีสภาพแข็งแรงใช้งานได้สะอาด มีการระบายอากาศที่ดี ไม่มีรอยแตกร้าวที่หัวส้วม พื้นที่ถังส้วม และฝาปิด และมีอุปกรณ์ทำความสะอาด ๘. มีการจัดเก็บและแยกสารเคมีที่เป็นอันตรายออกจากเครื่องใช้อื่น ๆ โดยจัดให้เป็นระเบียบและวางให้พ้นมือเด็ก
๑๕. ครัวเรือนไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ	● ครัวเรือนไม่ถูกรบกวนจากเสียงดัง การสั่นสะเทือน ฝุ่นละออง กลิ่น ความเหม็น มลพิษทางอากาศ น้ำเสีย ขยะ หรือของเสียอันตราย ที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง	● **การถูกรบกวน** หมายถึง เกิดจากกิจกรรมการกระทำ หรือสภาพสิ่งแวดล้อมของแหล่งชุมชน แหล่งเกษตรกรรม หรือแหล่งอื่น ๆ ที่มีต่อคนในครัวเรือน หรือเกิดจากการประกอบกิจการของแหล่งอุตสาหกรรม เช่น การผลิต ประกอบ บรรจุ หรือ แปรสภาพ เป็นต้น โดยสิ่งที่เป็นต้นเหตุรบกวนจะต้องมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง คือ ๑. เกิดขึ้นซ้ำ ๆ ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง หรือมีความต่อเนื่องทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน (เวลา ๑๘.๐๐ น. - ๐๖.๐๐ น. ของวันรุ่งขึ้น) โดยเกิดขึ้นไม่น้อยกว่า ๓ ครั้งต่อวัน หรือต่อเนื่องนานกว่า ๑ สัปดาห์ขึ้นไป ๒. เกิดขึ้นในขณะใดขณะหนึ่ง ซึ่งมีผลทำให้เกิดอาการเจ็บป่วยอย่างเฉียบพลัน รวมทั้งก่อให้เกิดความตื่นตระหนก ความเครียด วิตกกังวล จนไม่สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติ ● **วิธีการสังเกตเบื้องต้นว่าครัวเรือนถูกรบกวน** คือ ๑. มีเสียงดัง อาจสังเกตจากคนที่ยืนห่างกัน ๑ เมตร พูดคุยกันแล้ว คนฝ่ายหนึ่งไม่ได้ยินว่าอีกฝ่ายพูดอะไร หรือ ความรู้สึกของบุคคลว่ามีเสียงดังเกิดขึ้นจากสภาพปกติของพื้นที่นั้น ๆ ๒. มีความสั่นสะเทือน โดยจากความรู้สึกหรือการสั่นไหวของวัสดุ หรือภาชนะ สิ่งของต่าง ๆ ในครัวเรือน ๓. มีฝุ่นละออง (๑) ฝุ่นขนาดใหญ่ โดยการมองด้วยตาเปล่า (๒) ฝุ่นขนาดเล็ก สังเกตจากการสะสมของฝุ่นบนพื้นผิวหน้าของภาชนะ

ตัวชี้วัด	ความหมายตัวชี้วัด	คำอธิบายเพิ่มเติม
		อุปกรณ์ เครื่องใช้ภายในบ้าน หรือ จากการหายใจลำบาก หายใจไม่สะดวก รู้สึกระคายเคือง มีอาการคัดจมูก เป็นต้น ๔. มีกลิ่นเหม็น ก่อปัญหารบกวน จนรู้สึกเกิดความเดือดร้อนรำคาญ และรู้สึกไม่สบาย (โดยสอบถามจากความรู้สึกสัมผัสของบุคคลตั้งแต่ ๓ คนขึ้นไป) เช่น วิงเวียนศีรษะ คลื่นไส้ หายใจไม่สะดวก ทำให้เกิดความวิตกกังวล รู้สึกอึดอัดเครียด เป็นต้น ๕. มีน้ำเสีย ในบริเวณแหล่งน้ำที่อยู่ใกล้เคียงกับครัวเรือน เช่น แม่น้ำ ห้วย หนอง คลอง หรือบึง โดยการสังเกตจากกลิ่นและสีที่ผิดไปจากธรรมชาติ ๖. มีขยะหรือของเสียอันตราย (หลอดไฟ กระป๋องสเปรย์ ถ่านไฟฉาย ฯลฯ) โดยการมองเห็นหรือสังเกต เช่น ปริมาณขยะล้นจากภาชนะรองรับขยะ กลิ่นเหม็นจากขยะ ของเสียอันตรายไม่มีการแยกทิ้งอย่างถูกต้อง พบน้ำชะขยะมูลฝอย หรือเป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาหะนำโรค ● หากครัวเรือนมีปัญหาตามข้อใดข้อหนึ่งใน ๖ ข้อย่อยข้างต้น ให้ระบุว่าครัวเรือนตั้งอยู่ใกล้แหล่งอุตสาหกรรม แหล่งเกษตรกรรมหรืออื่น ๆ
๑๖. ครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธีและมีการเตรียมความพร้อมรับมือกับภัยพิบัติ	● ครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยเมื่อขับขี่ยานพาหนะ อุบัติภัยเมื่อใช้เครื่องใช้ไฟฟ้า อุบัติเหตุจากการประกอบอาชีพ และอุบัติภัยทางน้ำอย่างถูกวิธี ● ครัวเรือนมีการเตรียมความความพร้อมรับมือกับภัยพิบัติ	● **การป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี** ได้แก่ ๑. การปฏิบัติตามกฎหมายและป้องกันอุบัติภัยในการขับขี่ยานพาหนะ เช่น สวมหมวกกันน็อก คาดเข็มขัดนิรภัย ขับรถไม่เกินความเร็วที่กำหนด ไม่ขับรถเมื่อมีอาการเหนื่อยล้า ง่วงนอนหรือดื่มแอลกอฮอล์ ๒. มีการตรวจซ่อมแซมอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้านให้อยู่ในสภาพดี เช่น สายไฟฟ้า ปลั๊ก หรือสวิตซ์ไฟ พัดลม หม้อหุงข้าว ๓. มีการป้องกันอันตรายหรืออุบัติเหตุจากการประกอบอาชีพ เช่น ปฏิบัติตามคำแนะนำในการใช้สารเคมี ใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล (สวมแว่นตา หน้ากากหรือผ้าปิดจมูก ถุงมือยาง ฯลฯ) ● **การเตรียมความพร้อมรับมือกับภัยพิบัติ** หมายถึง การเตรียมการรับมือกับภัยพิบัติมุ่งเน้นกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำให้ครัวเรือนมีความสามารถในการคาดการณ์ เผชิญเหตุ และ

ตัวชี้วัด	ความหมายตัวชี้วัด	คำอธิบายเพิ่มเติม
		จัดการกับผลกระทบจากภัยพิบัติอย่างเป็นระบบ หากเตรียมความพร้อมได้ดี จะทำให้สามารถดำเนินการต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม ทั้งในช่วงก่อน ระหว่าง และหลังการเกิดภัยพิบัติ และเพิ่มโอกาสในการรักษาชีวิตให้ปลอดภัยจากเหตุการณ์ภัยพิบัติได้มากขึ้น ● **ภัยพิบัติ** หมายความว่า สาธารณภัย อันได้แก่ อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง ภาวะฝนแล้ง ฝนทิ้งช่วง ภัยจากลูกเห็บ ภัยอันเกิดจากไฟป่า ภัยที่เกิดจากโรคหรือการระบาดของแมลง หรือศัตรูพืชทุกชนิด ภัยอันเกิดจากโรคที่แพร่หรือระบาดในมนุษย์ อากาศหนาวจัดผิดปกติ ภัยสงคราม และภัยอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ก่อการร้าย กองกำลังจากนอกประเทศ ตลอดจนภัยอื่น ๆ ไม่ว่าเกิดจากธรรมชาติหรือมีบุคคลหรือสัตว์ทำให้เกิดขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน
๑๗. ครัวเรือนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	●ในรอบปีที่ผ่านมา ครัวเรือนนี้ ไม่มีคนประสบเหตุ ดังต่อไปนี้ ๑) ถูกฆ่าตาย ๒) ถูกทำร้ายร่างกาย กระทำอนาจาร ข่มขืน กระทำชำเรา ๓) คนถูกประทุษร้ายต่อทรัพย์ (ลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ปล้นทรัพย์ หลอกลวงให้เสียทรัพย์) ๔) ถูกบุกรุกที่อยู่อาศัย ๕) อาชญากรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับชีวิตและทรัพย์สิน	● **ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน** หมายถึง สภาพที่ปราศจากภัย หรือ พ้นจากสถานการณ์ที่จะก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อชีวิต (เช่น การฆ่า ข่มขืน กระทำอนาจาร กระทำชำเรา การบุกรุกที่อยู่อาศัย เป็นต้น) และทรัพย์สิน (การประทุษร้ายต่อทรัพย์ เช่น การลักทรัพย์ การวิ่งราวทรัพย์ ปล้นทรัพย์ และหลอกลวงให้เสียทรัพย์ เป็นต้น) ● **อาชญากรรมอื่น ๆ (ฐานความผิดพิเศษ)** ได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับ พรบ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พรบ.คุ้มครองเด็ก พรบ.คุ้มครองลิขสิทธิ์ พรบ.สิทธิบัตร พรบ.เครื่องหมายการค้า พรบ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม.๑๒๙/๑-๒๖๙/๗) พรบ.ป่าไม้ พรบ.ป่าสงวนแห่งชาติ พรบ.อุทยานแห่งชาติ และ พรบ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า เป็นต้น
๑๘. ครัวเรือนมีน้ำสำหรับบริโภคและ	●ครัวเรือนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ ๕ ลิตรต่อวัน ●ครัวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ ๔๕ ลิตรต่อวัน (ประมาณ ๒ ปี๊บ)	● **น้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภค** หมายถึง น้ำฝน น้ำประปา และน้ำบาดาล ที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานของกรมอนามัย ที่สาธารณสุขตำบลตรวจสอบแล้วว่าใช้ดื่มได้ ถ้าเป็นน้ำจากแหล่ง

ตัวชี้วัด	ความหมายตัวชี้วัด	คำอธิบายเพิ่มเติม
อุปโภคเพียงพอตลอดปี		ธรรมชาติต้องนำมาต้มเสียก่อน หรือแกว่งสารส้มแล้วเติมคลอรีน จึงจะจัดว่าเป็นน้ำสะอาด หรือน้ำที่ผ่านเครื่องกรองน้ำที่ได้มาตรฐาน หรือน้ำบรรจุขวด (ต้องมีเครื่องหมาย อย.) ● **คนละ ๕ ลิตรต่อวัน** หมายถึง ใช้สำหรับดื่ม ๒ ลิตรและอื่น ๆ อีกจำนวน ๓ ลิตร เช่น ใช้ประกอบอาหาร ล้างหน้า บ้วนปาก แปรงฟัน เป็นต้น ● **น้ำใช้** หมายถึง น้ำที่ใช้ในครัวเรือน เช่น อาบน้ำ ซักผ้า ทำความสะอาด เป็นต้น
๑๙. ครัวเรือนเข้าถึงไฟฟ้าและใช้บริการไฟฟ้า	● ครัวเรือนเข้าถึงเข้าถึงบริการไฟฟ้าระบบสายส่งของรัฐ และมีไฟฟ้าใช้เพียงพอตลอดปี	● **ไฟฟ้าระบบสายส่งของรัฐ** คือ ระบบไฟฟ้าที่หน่วยงานภายใต้สังกัดของรัฐฯเป็นผู้ให้บริการ เช่น การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การไฟฟ้านครหลวง เป็นต้น
๒๐. ครัวเรือนเข้าถึงและใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่และอินเทอร์เน็ต	● ครัวเรือนเข้าถึงบริการโทรศัพท์และได้รับบริการสัญญาณโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่มีประสิทธิภาพ ● ครัวเรือนเข้าถึงและได้ใช้บริการอินเทอร์เน็ต	● **โทรศัพท์เคลื่อนที่** หรือ โทรศัพท์เคลื่อนที่ คือ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในการสื่อสารสองทางผ่านโทรศัพท์มือถือใช้คลื่นวิทยุในการติดต่อกับเครือข่ายโทรศัพท์มือถือโดยผ่านสถานีฐาน โดยเครือข่ายของโทรศัพท์มือถือแต่ละผู้ให้บริการจะเชื่อมต่อกับเครือข่ายของโทรศัพท์บ้านและเครือข่ายโทรศัพท์มือถือของผู้ให้บริการอื่นโทรศัพท์มือถือที่มีความสามารถเพิ่มขึ้นในลักษณะคอมพิวเตอร์พกพาจะถูกกล่าวถึงในชื่อสมาร์ทโฟน ● **โทรศัพท์เคลื่อนที่แบบ ๒G** คือ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ที่สามารถโทรออก รับสายและส่งข้อความได้ (SMS) เท่านั้น (บางรุ่นสามารถใช้อินเทอร์เน็ต ส่งข้อความ MMS และดาวน์โหลดเพลง MP ๓ ได้) ● **โทรศัพท์เคลื่อนที่แบบ ๓G – ๕G** คือ โทรศัพท์ เคลื่อนที่แบบสมาร์ทโฟน (Smart phone) ที่สามารถใช้งานอินเทอร์เน็ตได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ตลอดเวลา สามารถโทรทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ต คุยแบบเห็นหน้า ประชุมทางไกล ดูทีวีและวีดีโอออนไลน์ เล่นเกมส์ออนไลน์ โทรออก รับสาย ส่งข้อความ (SMS) ได้ ● **การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต** (Internet Access) หมายถึง การเชื่อมต่อผู้ใช้คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล หรือคอมพิวเตอร์ใด ๆ หรืออุปกรณ์มือถือ หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์เข้ากับระบบ

ตัวชี้วัด	ความหมายตัวชี้วัด	คำอธิบายเพิ่มเติม
		อินเทอร์เน็ตที่ช่วยให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงบริการต่าง ๆ ในอินเทอร์เน็ตได้ (เช่น อีเมลและเวิลด์ไวด์เว็บ www.) ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (Internet Service Provider, ISP) เสนอการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตให้ประชาชนทั่วไปผ่านทางเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่มีความหลากหลายของอัตราการส่งสัญญาณข้อมูล (ความเร็ว)
๒๑. ครัวเรือนเข้าถึงบริการขนส่งสาธารณะ	● ครัวเรือนเข้าถึงบริการขนส่งสาธารณะอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง	● **บริการขนส่งสาธารณะ** คือ การคมนาคมขนส่งที่ให้บริการกับผู้โดยสารทั่วไป เช่น รถโดยสารประจำทาง รถไฟ รถไฟฟ้า เรือโดยสาร เครื่องบินโดยสาร เป็นต้น

หมวดที่ ๓ การศึกษา มี ๕ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ความหมายตัวชี้วัด	คำอธิบายเพิ่มเติม
๒๒. เด็กอายุต่ำกว่า ๖ ปี มีการเรียนรู้และพัฒนาการทางบุคลิกภาพตามวัย	● เด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี ได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้จากการทำกิจกรรมร่วมกันในครัวเรือน ● เด็กอายุ ๓ - ๖ ปี ได้รับการบริการเลี้ยงดูเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียน ในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย หรือได้เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมของเด็กก่อนวัยเรียน ทุกคน	● **เด็กก่อนวัยเรียน** คือ เด็กที่มีอายุระหว่าง ๒-๖ ปี ● **พัฒนาการ** หมายถึง การเปลี่ยนแปลงด้านการทำหน้าที่และวุฒิภาวะของอวัยวะระบบต่าง ๆ รวมทั้งตัวบุคคล ทำให้สามารถทำหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพทำสิ่งที่ยาก สลับซับซ้อนมากขึ้น ตลอดจนการเพิ่มทักษะใหม่ ๆ และความสามารถในการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมหรือภาวะใหม่ขึ้นอยู่กับบริบทของครอบครัวและสังคม ● **สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย** ได้แก่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเคลื่อนที่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนเกณฑ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเอกชน สถาบันศาสนา อนุบาลชนบท โรงเรียนอนุบาล เป็นต้น
๒๓. เด็กอายุ ๖ - ๑๕ ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี	● เด็กอายุ ๖ - ๑๕ ปี ได้เข้าเรียน ชั้น ป.๑ - ม.๓ (การศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี) ทุกคน	● **การออกกลางคัน** หมายถึง การที่นักเรียนถูกนำชื่อออกจากสถานศึกษาในขณะที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา โดยไม่ได้มีสาเหตุจากการย้ายสถานศึกษา ● **การศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี** หมายถึง การศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ (เด็กที่มีอายุย่างเข้าปีที่ ๗ จนถึงอายุย่างเข้าปีที่ ๑๖)
๒๔. เด็กจบชั้น ม.๓ ได้เรียนต่อชั้น ม.๔ และเด็ก	● เด็กจบชั้น ม.๓ ได้เรียนต่อชั้น ม.๔ หรือเทียบเท่า ทุกคน	● **เด็กจบชั้น ม.๓** หมายถึง เด็กที่จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ (ม.๓) ในสถานศึกษา

ตัวชี้วัด	ความหมายตัวชี้วัด	คำอธิบายเพิ่มเติม
ที่จบการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ที่ไม่ได้เรียนต่อ และยังไม่มีงานทำ ได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพ	● คนในครัวเรือนที่จบการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ที่ไม่ได้เรียนต่อชั้น ม.๔ หรือเทียบเท่า ซึ่งยังไม่มีงานทำ ได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพทุกคน	● **มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า** หมายถึง การศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ สำหรับสายสามัญ และการศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือ ปวช. สำหรับสายอาชีพ ● **การออกกลางคัน** หมายถึง การที่นักเรียนถูกนำชื่อออกจากสถานศึกษาในขณะที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา โดยไม่ได้มีสาเหตุจากการย้ายสถานศึกษา ● **การฝึกอบรมด้านอาชีพ** หมายถึง การฝึกอบรมด้านอาชีพต่าง ๆ ที่หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนจัดขึ้น อย่างน้อย ๑ อาชีพ จะนับรวมทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นหลักสูตรระยะสั้น เช่น ๓ ชั่วโมง หรือ ๑ วัน เป็นต้น หรือหลักสูตรระยะยาว เช่น ๓ เดือน หรือ ๑ ปี เป็นต้น
๒๕. คนอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี อ่าน เขียน ภาษาไทย ภาษาอังกฤษหรือภาษาที่สาม และคิดเลขอย่างง่ายได้	● คนอายุ ๑๕-๕๙ ปี (ยกเว้นคนพิการ) สามารถ อ่าน เขียนภาษาไทย ทุกคน ● คนอายุ ๑๕-๕๙ ปี (ยกเว้นคนพิการ) สามารถสามารถคิดเลขอย่างง่ายได้ ทุกคน	● **อ่าน เขียนภาษาไทย** เช่น การอ่านฉลากยา สัญญากู้ยืมเงิน สัญญาซื้อขาย ป้ายจราจร ป้ายโฆษณา เป็นต้น ● **คิดเลขอย่างง่าย** เช่น สามารถบวก ลบ จำนวนนับที่มีผลลัพธ์และตัวตั้งไม่เกินแสน และสามารถคูณ หาร เลขไม่เกิน ๒ หลักได้ เป็นต้น ● **อ่าน เขียนภาษาอังกฤษ** เช่น การอ่าน การเขียน การสื่อความ ในระดับเบื้องต้น เช่น ประโยคสนทนาทักทาย การใช้ประโยคบอกเล่า คำถามในชีวิตประจำวันได้
๒๖. ครัวเรือนได้รับการศึกษาต่อเนื่องและมีทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑	● ครัวเรือน มีบุคคลที่มีทักษะการเรียนรู้ด้านนวัตกรรม ประกอบด้วย คิดสร้างสรรค์ ใส่ใจนวัตกรรม มีวิจารณญาณ แก้ไขปัญหาเป็น สื่อสารดี เต็มใจร่วมมือ ● ครัวเรือน มีบุคคลที่มีทักษะสารสนเทศ สื่อเทคโนโลยีประกอบด้วย อัพเดทข้อมูลข่าวสาร รู้ทันสื่อ รอบรู้เทคโนโลยีสารสนเทศ ฉลาดสื่อสาร ● ครัวเรือน มีบุคคลที่มีทักษะชีวิตและอาชีพ ประกอบด้วย มีความยืดหยุ่น รู้จักปรับตัว ริเริ่มสิ่งใหม่ ใส่ใจดูแลตัวเอง รู้จักเข้าสังคม เรียนรู้วัฒนธรรม มีความเป็นผู้นำรับผิดชอบต่อหน้าที่ หมั่นหาความรู้รอบด้าน	● **ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑** คือ ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ประกอบด้วย ๑. ทักษะพื้นฐานในการรู้หนังสือ ได้แก่ สามารถค้นคว้า ใฝ่หาความรู้จากทรัพยากรการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายผ่านการอ่านออกเขียนได้ การคิดคำนวณ การใช้เหตุผลทางวิทยาศาสตร์ การเงิน สังคมและวัฒนธรรม เป็นต้น ๒. ทักษะการคิด ได้แก่ สามารถใช้เหตุผลและความคิดในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ประเมินค่า คิดสร้างสรรค์ ตัดสินใจและแก้ปัญหาได้อย่างดี เป็นต้น

ตัวชี้วัด	ความหมายตัวชี้วัด	คำอธิบายเพิ่มเติม
		๓. ทักษะการทำงาน ได้แก่ สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในการทำงาน การติดต่อสื่อสาร การทำงานเป็นทีม แสดงภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ มีความยืดหยุ่นและปรับตัวได้ดี ริเริ่มงานและดูแลตนเองได้อดทนและขยันทำงานหนัก สร้างหุ้นส่วนธุรกิจ เป็นต้น ๔. ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ สามารถรับรู้ เข้าใจการใช้และการจัดการสื่อสารสนเทศ เปิดใจรับสารและเทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างเท่าทัน สามารถบริหารจัดการเทคโนโลยี เรียนรู้เทคนิควิทยาการต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสามารถนำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และเป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น เป็นต้น ๕. ทักษะการใช้ชีวิต ได้แก่ สามารถแสวงหาความรู้ นำตนเองในการเรียนรู้ได้ มีความมั่นใจในตัวเอง กระตือรือร้นในความรู้ เป็นผู้ผลิต มุ่งความเป็นเลิศ สามารถดำรงชีวิตด้วยความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น เป็นพลเมืองที่ดี รู้และเคารพกติกา มีระเบียบวินัย คำนึงถึงสังคม คิดถึงภาพรวมโลก มีคุณธรรม ยึดมั่นในสันติธรรม มีความเป็นไทย เข้าใจความหลายหลายทางวัฒนธรรม และแบ่งปันประสบการณ์ เป็นต้น ● **การศึกษาต่อเนื่อง (Continuing Education)** หมายถึง การศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการและความจำเป็นของบุคคลต่อเนื่องไปจากการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาอุดมศึกษาในรูปของกิจกรรมการเรียนรู้หรือหลักสูตรการเรียนรู้ ประเภทมีหน่วยกิตและไม่มีหน่วยกิตซึ่งมิใช่การศึกษาตามระบบปกติ การศึกษาต่อเนื่องเป็นได้ทั้งการฝึกอบรมด้านอาชีพการยกระดับฝีมือในการทำงาน รวมทั้งหลักสูตรการพัฒนาตนเองเพื่อการทำงานการเรียนรู้เพื่อการแก้ไขปัญหา และการศึกษาออนไลน์ E – Learning

หมวดที่ ๔ เศรษฐกิจ มี ๔ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ความหมายตัวชี้วัด	คำอธิบายเพิ่มเติม
๒๗. คนอายุ ๑๕-๕๙ปีมีอาชีพและรายได้	● คนอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี มีอาชีพและมีรายได้ทุกคน ยกเว้นผู้ที่กำลังศึกษาอย่างเดียว โดยไม่ประกอบอาชีพ และคนพิการที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้	● **การประกอบอาชีพและมีรายได้** หมายถึง การทำงานที่เป็นงานประจำ ทั้งที่อยู่ในหรือนอกครัวเรือน โดยมีรายได้ที่เกิดจากการทำงานดังกล่าว ทั้งในลักษณะรายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน รายชิ้นงาน หรืองานเหมา เป็นต้น ● **แรงงานในระบบ** หมายถึง แรงงานที่ทำงานในระบบการจ้างงานที่มีรายได้ประจำ มีเงินเดือนที่แน่นอน เป็นผู้มีงานทำที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายแรงงานหรือหลักประกันทางสังคมจากการทำงาน ● **แรงงานนอกระบบ** หมายถึง ผู้มีงานทำที่ไม่ได้รับความคุ้มครอง หรือไม่มีหลักประกันทางสังคมจากการทำงานเหมือนกับแรงงานในระบบ สถานภาพการทำงานแรงงานนอกระบบส่วนใหญ่ คือ ประกอบธุรกิจส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง ธุรกิจครัวเรือน ลูกจ้างเอกชน (ไม่ประกันตนและทำงานไม่ถึง ๓ เดือน) นายจ้าง (ไม่ประกันตน) ลูกจ้างรัฐบาล (ผู้รับจ้างเหมาไม่ประกันตน) และการรวมกลุ่มของแรงงานนอกระบบ* (อ้างจากแบบสอบถาม กชช. ๒ค หมวด ๒)
๒๘. คนอายุ ๖๐ ปี ขึ้นไปมีอาชีพหรือรายได้	● คนอายุ ๖๐ ปี ขึ้นไป มีอาชีพหรือมีรายได้ทุกคน ยกเว้นคนพิการที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้	● **การประกอบอาชีพหรือมีรายได้** หมายถึง การทำงานที่เป็นงานประจำ ทั้งที่อยู่ในหรือนอกครัวเรือน โดยมีรายได้ที่เกิดจากการทำงานดังกล่าว ทั้งในลักษณะรายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน รายชิ้นงาน หรืองานเหมา เป็นต้น
๒๙. รายได้เฉลี่ยของคนในครัวเรือนต่อปี	● รายได้ทั้งหมดนี้เป็นรายได้ทั้งที่เป็นตัวเงินและรายได้ที่เกิดจากการทำ การปลูก การเลี้ยงสัตว์ และการหาไว้กินเอง แล้วมีการคำนวณเป็นจำนวนเงิน ● คนในครัวเรือนสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้	● **อาชีพหลัก** คือ อาชีพที่มีชั่วโมงการทำงานมากกว่า หรืออาชีพที่ให้รายได้มากกว่าในกรณีที่ชั่วโมงการทำงานเท่ากัน ● **อาชีพรอง/อาชีพเสริม** อาชีพที่เพิ่มช่องทางการทำเงิน หรือเพิ่มรายได้ให้กับผู้ที่มีอาชีพอยู่แล้ว หรืออาชีพเสริมที่มาจากการเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมในชุมชน ● **รายได้อื่น ๆ** เช่น ลูกหลานส่งเงินให้ ค่าเช่า ดอกเบี้ยเงินฝาก บำนาญ/เบี้ยยังชีพ เงินปันผลหุ้น/สหกรณ์ ฯลฯ

ตัวชี้วัด	ความหมายตัวชี้วัด	คำอธิบายเพิ่มเติม
		● **รายได้ที่เกิดจากการทำ/การปลูก การเลี้ยงสัตว์และการหาไว้กินเอง** เช่น การทำนาปี การทำนาปลัง การเลี้ยงวัว การทำฟาร์มไก่ เป็นต้น ● รายได้ที่เกิดจากการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (เฟสบุ๊ค ยูทูป แอปพริเคชั่นออนไลน์ ต่าง ๆ) ได้แก่ ๑. การขายของออนไลน์ เช่น การขายเสื้อผ้าของใช้ ผ่านสื่อเฟสบุ๊ค ๒. ยูทูบเบอร์ คือ นักสร้างเรื่องราวในสื่อยูทูปในการผลิตคลิปวีดีโอเพื่อความบันเทิง ๓. บล็อกเกอร์ คือ นักสร้างเรื่องราวเชิงสร้างสรรค์ เช่น การแนะนำและให้ความรู้เรื่องการแต่งหน้าทำผม เป็นต้น ๔. นักรีวิว คือ นักสร้างเรื่องราวในการแนะนำร้านอาหาร โรงแรม สถานที่ท่องเที่ยวเพื่อเป็นการบอกต่อถึงข้อดีและข้อจำกัดในสถานที่นั้น ๆ ๕. นักเทรดหุ้น คือ คนที่มีความรู้และเชี่ยวชาญในการซื้อขายหุ้นเพื่อสร้างรายได้ ●**รายจ่ายที่เป็นต้นทุนการผลิต** ได้แก่ ค่าพันธุ์พืช/สัตว์ ค่าปุ๋ย/ยาฆ่าแมลง ค่าจ้าง/แรงงาน ค่าเช่าที่ดิน ค่าเครื่องจักร ค่าน้ำมัน ฯลฯ ●**รายจ่ายในการอุปโภคบริโภคที่จำเป็น** ได้แก่ ค่าอาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย ค่าเช่าบ้าน/ค่าผ่อนบ้าน ค่าผ่อนรถ ค่าน้ำมันรถ/ค่าเดินทาง ค่ายา/รักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายด้านการศึกษา ค่าเดินทาง ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์ ค่าคอมพิวเตอร์ ค่าอินเทอร์เน็ต และค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล (สบู่ยาสีฟัน ฯลฯ) ● **รายจ่ายค่าโทรศัพท์ / ค่าอินเทอร์เน็ต** เป็นรายจ่ายค่าโทร ค่าส่งข้อความ (SMS) และค่าบริการอินเทอร์เน็ตในแต่ละเดือน (กรณีคิดเป็นรายปีให้นำรายจ่ายต่อเดือนคูณด้วย ๑๒) ● **รายจ่ายในการอุปโภคบริโภคที่ไม่จำเป็น** ได้แก่ ค่าบันเทิง หวย การพนัน บุหรี่ เหล้า ยาดอง น้ำอัดลม ขนมกินเล่น และสินค้าฟุ่มเฟือย ฯลฯ ● **รายจ่ายในการชำระหนี้สิน** คือ การชำระดอกเบี้ยรวมถึงการชำระเงินต้นในรอบปีที่ผ่านมา ● **การเข้าถึงแหล่งเงินทุน** คือ สามารถขอกู้เงินและได้รับเงินทุนในแหล่งเงินทุนต่าง ๆ ต่อไปนี้ กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต สหกรณ์ ธนาคารเพื่อ

ตัวชี้วัด	ความหมายตัวชี้วัด	คำอธิบายเพิ่มเติม
		การเกษตรและสหกรณ์ ธนาคารออมสิน ธนาคารกรุงไทย ธนาคารอิสลาม ธนาคาร SME ธนาคารพาณิชย์อื่น ๆ สถาบันการเงิน ที่ให้การสนับสนุนสินเชื่อภาคอุตสาหกรรม ร้านค้า พ่อค้า แม่ค้า นายทุน เงินทุนหมุนเวียนจากทางราชการ เป็นต้น ● **เงินทุนหมุนเวียนจากทางราชการ** เช่น กองทุนหมู่บ้าน/ชุมชน ๑ ล้านบาท กองทุนฟื้นฟูเกษตรกร เงินกระตุ้นเศรษฐกิจ ๑ แสนบาท โครงการ กข.คจ. กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี กองทุนแม่ของแผ่นดิน ฯลฯ ● **หนี้นอกระบบ** หมายถึง หนี้ที่กู้ยืมจากบุคคลและสถาบันต่าง ๆ ที่ไม่ใช่ธนาคารหรือสถาบันการเงินที่ถูกต้องตามกฎหมาย เช่น นายทุน พ่อค้า หรือกลุ่มบุคคลที่ปล่อยเงินกู้ดอกเบี้ยสูงกว่าที่กฎหมายกำหนด
๓๐. ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน	● ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน	● **การเก็บออมเงิน** หมายถึง การนำรายได้ที่เหลือจากการใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค หรือการกันรายได้ส่วนหนึ่งมาเก็บไว้เพื่อใช้จ่ายในยามเจ็บป่วย หรือมีเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้น หรือเมื่อแก่ชรา หรือเพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมอื่นใดที่สมควร ทั้งในรูปแบบที่เป็นเงินสดหรือทรัพย์สินต่าง ๆ เช่น เงินสดที่เก็บออมไว้เอง เงินฝากธนาคาร เงินฝากสหกรณ์ เงินฝากกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต เงินฝากกลุ่มสัจจะ เงินฝากกองทุนหมู่บ้าน เงินฝากกองทุนต่าง ๆ การทำประกันชีวิต การซื้อพันธบัตร การซื้อทองคำ การซื้อบ้านหรือที่ดิน เป็นต้น

หมวดที่ ๕ การคุ้มครองทางสังคมและการมีส่วนร่วม มี ๘ ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ความหมายตัวชี้วัด	คำอธิบายเพิ่มเติม
๓๑. เด็กแรกเกิด-๖ ปีที่ครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อคนต่อปี ได้รับเงินอุดหนุนจากภาครัฐ	● เด็กแรกเกิด-๖ ปีที่ครัว เรือนมีรายได้เฉลี่ยไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อคนต่อปี ได้รับเงินอุดหนุนจากภาครัฐ	● **เงินอุดหนุนเด็กแรกเกิดหรือเงินอุดหนุนบุตร** คือ โครงการของรัฐบาลที่มีการจัดสวัสดิการเงินอุดหนุนให้แก่เด็กแรกเกิดในครัวเรือนยากจนหรือครัวเรือนที่เสี่ยงต่อความยากจน เป็นการช่วยเหลือภาระค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเด็กแรกเกิด โดยรัฐจะช่วยออกค่าเลี้ยงดูบุตรให้คนละ ๖๐๐ บาทต่อเดือน จนเด็กมีอายุถึง ๖ ปี

ตัวชี้วัด	ความหมายตัวชี้วัด	คำอธิบายเพิ่มเติม
		<u>คุณสมบัติของเด็กแรกเกิดที่มีสิทธิ</u> ได้แก่ ๑. เด็กต้องมีสัญชาติไทย ๒. ครอบครัวเด็กต้องมีรายได้น้อยเมื่อหารจำนวนคนทั้งหมด รายได้เฉลี่ยไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อคนต่อปี ๓. ผู้ปกครองที่รับอุปการะมาก็สามารถลงทะเบียนรับสิทธิ์ได้ ๔. บุคลากร เจ้าหน้าที่รัฐ รายได้ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ต่อคนต่อปี ก็สามารถลงทะเบียนรับสิทธิ์ได้ ๕. เด็กต้องอาศัยอยู่กับผู้รับสิทธิ์เท่านั้น ๖. ระหว่างตั้งครรภ์จะไม่สามารถลงทะเบียนได้ ต้องรอคลอดก่อนเท่านั้น
๓๒. ครัวเรือนที่มีรายได้ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อปีและมีสมาชิกมีคุณสมบัติอื่นครบตามเกณฑ์บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ได้รับเงินสวัสดิการจากรัฐ	● สมาชิกครัวเรือนที่มีรายได้ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี และมีคุณสมบัติอื่นครบตามเกณฑ์บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ได้รับเงินสวัสดิการจากรัฐ	● **เกณฑ์บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ** ๑. มีสัญชาติไทย อายุ ๑๘ ปีขึ้นไป ๒. ว่างงาน หรือมีรายได้ส่วนตัวไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี ๓. ไม่มีทรัพย์สินทางการเงิน (เงินฝากธนาคาร, สลากออมสิน, สลาก ธ.ก.ส., พันธบัตรรัฐบาล และตราสารหนี้ หรือถ้ามีทรัพย์สินดังกล่าว จะต้องมีรวมกันไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ๔. รายได้ต่อครัวเรือน เป็นตัวประกอบการพิจารณา ๕. ถ้ามีรถยนต์ จะถูกนำมาพิจารณา แต่ถ้ามี ๒-๓ คันจะไม่ได้รับสิทธิบัตรสวัสดิการแห่งรัฐถามีการถือบัตรเครดิต ก็จะถูกนำมาพิจารณาเช่นกัน
๓๓. ครัวเรือนได้รับการคุ้มครองตามระบบและมาตรการคุ้มครองทางสังคมจากภาครัฐ และหรือชุมชน ภาคเอกชน	● สมาชิกครัวเรือนที่ประกอบอาชีพและมีรายได้ เกษียณ หรือออกจากงาน ได้รับการคุ้มครองตามระบบ จากภาครัฐ และหรือชุมชน ภาคเอกชน เช่น กองทุนประกันสังคม กองทุนบำเหน็จบำนาญ กองทุนชุมชน ประกันชีวิต/ประกันภัย หรืออื่น ๆ เป็นต้น	● **การคุ้มครองทางสังคม (Social Protection)** หมายถึง การจัดระบบหรือมาตรการในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนทุกคนตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติไว้ ไม่ว่าจะเป็นบริการสังคม การประกันสังคม การช่วยเหลือทางสังคม การคุ้มครองอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่งครอบคลุมถึงการจัดโครงข่ายการคุ้มครองทางสังคม (Social Safety Nets) สำหรับผู้ด้อยโอกาสและคนยากจน และการจัดการกับความเสี่ยงทางสังคม (Social Risk Management) ที่เกิดขึ้นจากวิกฤตทางเศรษฐกิจ สังคม และภัยพิบัติต่าง ๆ
๓๔. ผู้สูงอายุได้รับการดูแลจากครอบครัว	● ผู้สูงอายุ ได้รับการดูแลเอาใจใส่ชีวิตความเป็น อยู่ ด้านอาหาร เครื่องนุ่งห่ม สนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ดูแลเมื่อยามเจ็บไข้	● **กิจกรรมทางสังคมของผู้สูงอายุ** เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ทั้งต่อร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมของ สามารถพัฒนาระบบ

ตัวชี้วัด	ความหมายตัวชี้วัด	คำอธิบายเพิ่มเติม
ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	ได้ป่วยและปรับโครงสร้างและภาพแวดล้อมของบ้านให้เหมาะสมกับผู้สูงวัย จากคนในครอบครัว หมู่บ้านหรือชุมชน ● ผู้สูงอายุ ได้รับสวัสดิการชุมชนหรือเบี้ยยังชีพจากภาครัฐ หรือภาคเอกชน	ภูมิคุ้มกันป้องกันภาวะซึมเศร้า ไปจนถึงพัฒนาความจำ และพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุที่มีภาวะนอนไม่หลับ ลดความรู้สึกว้าเหว่และการแยกตัวจากสังคม นอกจากนี้กิจกรรมทางสังคมของผู้สูงอายุยังช่วยรักษาความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ ก่อให้เกิดแรงจูงใจในชีวิต มีความคิดสร้างสรรค์ หรือกระตุ้นความคิดใหม่ ๆ เปิดโอกาสแก่ผู้สูงอายุในการมีบทบาทในสังคม ได้ช่วยเหลือสังคมของตน เกิดความภาคภูมิใจ และปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี (ที่มา สมบัติ กาญจนกิจ, ๒๕๓๓ อ้างถึงใน กาพย์ ประภา สง่าใจ, กิจกรรมนันทนาการกลวิธีหนึ่งสู่การสูงวัยอย่างมีพลัง) ● **เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ** คือ สวัสดิการที่รัฐมีไว้เพื่อช่วยเหลือผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุนับว่าเป็นอีกสวัสดิการขั้นพื้นฐานที่ภาครัฐจัดสรรไว้ให้กับผู้สูงอายุ คือ บุคคลที่มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป เพื่อเป็นเงินช่วยเหลือและแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายการดำรงชีวิตในแต่ละเดือน
๓๕. ผู้พิการได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน ภาครัฐ หรือภาคเอกชน	● ผู้พิการมีบัตรประจำตัวคนพิการ และได้รับการดูแลเอาใจใส่ในชีวิตความเป็นอยู่ ด้านอาหารการกิน เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม และได้รับการดูแลเมื่อยามเจ็บไข้ได้ป่วย การดูแลเอาใจใส่ด้านสภาพจิตใจจากคนในครอบครัว หมู่บ้านหรือชุมชน รวมทั้งได้รับสวัสดิการชุมชนหรือเบี้ยยังชีพจากภาครัฐ หรือภาคเอกชน	**● ผู้พิการตาม พรบ. ส่งเสริมคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๖** กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ความพิการ ไว้ ๗ ประเภท ดังนี้ (ประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง ประเภทและหลักเกณฑ์ความพิการ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๕) ๑. ความพิการทางการเห็น ได้แก่ ตาบอด ตาเห็นเลือนราง ๒. ความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย ได้แก่ หูหนวก หูตึง พูดไม่ได้ พูดหรือฟังแล้วผู้อื่นไม่เข้าใจ ๓. ความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย ได้แก่ การมีความบกพร่องหรือความผิดปกติของศีรษะ ใบหน้า ลำตัว และภาพลักษณ์ภายนอกของร่างกาย หรือการมีความบกพร่องหรือการสูญเสียความสามารถของอวัยวะในการเคลื่อนไหว ซึ่งอาจมีสาเหตุจากอัมพาต หรือภาวะเจ็บป่วยเรื้อรัง ๔. ความพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม

ตัวชี้วัด	ความหมายตัวชี้วัด	คำอธิบายเพิ่มเติม
		๕. ความพิการทางสติปัญญา ๖. ความพิการทางการเรียนรู้ ๗. ความพิการทางออทิสติก ● **บัตรประจำตัวคนพิการ** พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้คนพิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพ และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ ให้มีขีดความสามารถที่พร้อมในการปรับตัวอยู่ในสังคมอย่างมีคุณค่า และมีความสุข สำหรับผู้พิการที่มีบัตรคนพิการ (ในกรณีที่คนพิการยังไม่มีบัตรประจำตัวคนพิการควรมีการไปลงทะเบียนคนพิการเพื่อให้ได้รับสิทธิสวัสดิการช่วยเหลือจากภาครัฐ)
๓๖. ครอบครัวมีความอบอุ่น	● สมาชิกในครอบครัวมีเวลาอยู่พร้อมหน้าและได้ทำกิจกรรมร่วมกัน มีความเคารพนับถือกัน มีการปรึกษาหารือและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ● คนที่อาศัยอยู่คนเดียวอยู่ได้อย่างมีความสุข	● **ลักษณะของครอบครัวอบอุ่น** ได้แก่ <u>กรณีมีสมาชิก ๒ คนขึ้นไป อยู่ในครัวเรือนเดียวกัน</u> ๑) สมาชิกในครอบครัวมีเวลาอยู่พร้อมหน้าและได้ทำกิจกรรมร่วมกันอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง หรือ อย่างน้อยเดือนละ ๔ ครั้ง ๒) สมาชิกในครอบครัวมีความเคารพนับถือกัน และไม่มีการทะเลาะเบาะแว้งรุนแรง ๓) สมาชิกในครอบครัว เมื่อมีปัญหาจะปรึกษาหารือและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน <u>กรณีอยู่คนเดียว</u> ๑) หากมีบิดา มารดา ลูกหลานและญาติพี่น้อง ต้องมีการเดินทางเยี่ยมเยือนระหว่างกันอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ๒) หากไม่มีบิดามารดา ลูกหลาน และญาติพี่น้อง ถ้าสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขก็ถือว่าเป็นครอบครัวอบอุ่น
๓๗. คนอายุ ๖ ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง	● ในรอบปีที่ผ่านมา คนในครัวเรือนที่อายุตั้งแต่ ๖ ปีขึ้นไปทุกคนได้ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง (เช่น การร่วมพิธีกรรมทางศาสนา ทำบุญ ตักบาตร ทำภาวนา/สมาธิ สวดมนต์ ฟังเทศน์ ฟังธรรม หรือ การทำละหมาด และการเข้าโบสถ์คริสต์ เป็นต้น)	● **กิจกรรมทางศาสนา** หมายถึง การได้ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาตามแต่ละศาสนาที่ครัวเรือนนับถือ เช่น การร่วมพิธีกรรมทางศาสนา ทำบุญตักบาตร ทำสมาธิ สวดมนต์ ฟังเทศน์ ฟังธรรม หรือการทำละหมาด หรือการเข้าโบสถ์คริสต์ เป็นต้น

ตัวชี้วัด	ความหมายตัวชี้วัด	คำอธิบายเพิ่มเติม
๓๘. ครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของชุมชนหรือท้องถิ่น	● ในรอบปีที่ผ่านมา คนในครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของชุมชนหรือท้องถิ่น	● **การมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของชุมชนหรือท้องถิ่น** สามารถกระทำได้โดยการแสดงความคิดเห็น การออกแรงงาน การบริจาค/สมทบเงินและการบริจาคสมทบวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นต้น

รายละเอียดการปรับปรุงเครื่องชี้วัดข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี ๒๕๖๙ – ๒๕๗๐

(แนบท้ายหนังสือกรมการพัฒนาชุมชน ที่ มท ๐๔๐๖.๕/ว ๓๗๖๓ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๘)

เอกสาร ๑ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
ตัวชี้วัดที่ ๑๖ ครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี และมีการเตรียมความพร้อมรับมือกับภัยพิบัติ

เอกสาร ๒ กระทรวงคมนาคม
ตัวชี้วัดที่ ๒๑ ครัวเรือนเข้าถึงบริการขนส่งสาธารณะ

เอกสาร ๓ กระทรวงแรงงาน
ตัวชี้วัดที่ ๒๗ คนอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี มีอาชีพและรายได้
ตัวชี้วัดที่ ๒๘ คนอายุ ๖๐ ปี ขึ้นไป มีอาชีพหรือรายได้

****

รายละเอียดการปรับปรุงเครื่องชี้วัดข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี ๒๕๖๙ - ๒๕๗๐ (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)

ตัวชี้วัดที่ ๑๖ ครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี และมีการเตรียมความพร้อมรับมือกับภัยพิบัติ

การป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี ได้แก่ ๑) มีการจัดเก็บสิ่งของภายในบ้าน ให้เป็นระเบียบ ไม่วางสิ่งของกีดขวางทางเดินและบันได บริเวณระเบียงบ้าน หน้าต่าง เส้นทางหนีไฟ หรือสิ่งของที่มีน้ำหนักทับซ้อนกันในที่สูง เช่น หลังตู้ เพื่อป้องกันอุบัติภัยที่เกิดจากความประมาท ๒) มีการตรวจซ่อมแซมอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้านให้อยู่ในสภาพดี เช่น สายไฟฟ้า ปลั๊ก หรือสวิตซ์ไฟ พัดลม หม้อหุงข้าว ๓) มีการป้องกันอุบัติเหตุเนื่องจากการทำงาน เช่น ปฏิบัติตามคำแนะนำในการใช้สารเคมี ใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล (สวมแว่นตา หน้ากากหรือผ้าปิดจมูก ถุงมือยาง ฯลฯ) ๔) มีการศึกษาหาความรู้ หรือเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติภัย

การเตรียมความพร้อมรับมือกับภัยพิบัติ หมายถึง การเตรียมการรับมือกับภัยพิบัติ มุ่งเน้นกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำให้ครัวเรือนมีความสามารถในการคาดการณ์ เผชิญเหตุ และจัดการกับผลกระทบจากภัยพิบัติอย่างเป็นระบบ หากเตรียมความพร้อมได้ดี จะทำให้สามารถดำเนินการต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ทั้งในช่วงก่อน ระหว่าง และหลังการเกิดภัยพิบัติ และเพิ่มโอกาสในการรักษาชีวิตให้ปลอดภัยจากเหตุการณ์ภัยพิบัติได้มากขึ้น

ภัยพิบัติ หมายความว่า สาธารณภัย อันได้แก่ อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง โรคระบาด ในมนุษย์ โรคระบาดสัตว์ โรคระบาดสัตว์น้ำ การระบาดของศัตรูพืช ตลอดจนภัยอื่นๆ อันมีผลกระทบต่อสาธารณชน ไม่ว่าเกิดจากธรรมชาติ มีผู้ทำให้เกิดขึ้น อุบัติเหตุ หรือเหตุอื่นใด ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐ และให้หมายความรวมถึงภัยทางอากาศ และการก่อวินาศกรรมด้วย

๑๖.๑	ครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธีหรือไม่	อุบัติภัยเมื่อใช้เครื่องใช้ไฟฟ้า ☐ ไม่มี ○ มี อุบัติเหตุจากการประกอบอาชีพ ☐ ไม่มี ○ มี อุบัติภัยทางน้ำ ☐ ไม่มี ○ มี
๑๖.๒	ในรอบปีที่ผ่านมา ครัวเรือนประสบอุบัติภัย หรือไม่	อุบัติภัยเมื่อใช้เครื่องใช้ไฟฟ้า ⬡ ไม่มี ⬡ มี อุบัติเหตุจากการประกอบอาชีพ ⬡ ไม่มี ⬡ มี อุบัติภัยทางน้ำ ⬡ ไม่มี ⬡ มี
๑๖.๓	ในรอบปีที่ผ่านมา มีสมาชิกครัวเรือนเสียชีวิตหรือสูญหายจากอุบัติภัยหรือไม่	อุบัติภัยเมื่อใช้เครื่องใช้ไฟฟ้า ⬡ ไม่มี ⬡ มี

รายละเอียดการปรับปรุงเครื่องชี้วัดข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี ๒๕๖๙ - ๒๕๗๐ (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)

		อุบัติเหตุจากการประกอบอาชีพ ⬡ ไม่มี ⬡ มี อุบัติภัยทางน้ำ ⬡ ไม่มี ⬡ มี
๑๖.๔	ครัวเรือนมีการเตรียมความความพร้อมรับมือกับภัยพิบัติ	☐ ไม่มี ○ มี
๑๖.๕	ในรอบปีที่ผ่านมา ครัวเรือนประสบภัยพิบัติ ด้านใดบ้าง ระบุได้มากกว่า ๑ ด้าน	⬡ อัคคีภัย ⬡ วาตภัย ⬡ อุทกภัย ⬡ ภัยแล้ง ⬡ ภัยหนาว ⬡ ภัยจากโรคระบาดในมนุษย์ ⬡ ภัยจากโรคระบาดสัตว์ ⬡ ภัยจากโรคระบาดสัตว์น้ำ ⬡ ภัยจากการระบาดของศัตรูพืช ⬡ ภัยจากไฟป่าและหมอกควัน ⬡ ภัยจากมลพิษทางอากาศ ประเภท PM๒.๕ ⬡ ภัยจากแผ่นดินไหวและอาคารถล่ม ⬡ สึนามิ ⬡ ภัยทางอากาศ ⬡ ภัยจากการก่อวินาศกรรม

รายละเอียดการปรับปรุงเครื่องชี้วัดข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี ๒๕๖๙ - ๒๕๗๐ (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)

๑๖.๖	ในรอบปีที่ผ่านมา มีคนในครัวเรือนเกิดอุบัติเหตุเนื่องจากการทำงาน จนเป็นเหตุให้ต้องหยุดงานหรือไม่	⬡ ไม่มี ⬡ มี.....คน
๑๖.๗	ในรอบปีที่ผ่านมา ในครัวเรือนมีเด็กอายุต่ำกว่า ๑๒ ปี เกิดอุบัติเหตุทางน้ำจนเสียชีวิต หรือไม่	⬡ ไม่มี ⬡ มี.....คน

เพิ่มเติมตัวชี้วัดย่อย

๑๖.๘	ในรอบปีที่ผ่านมา ครัวเรือนปฏิบัติตามมาตรการป้องกันอุบัติเหตุทางถนนหรือไม่	⬡ ไม่มี ⬡ มี.....คน
๑๖.๙	ในรอบปีที่ผ่านมา มีคนในครัวเรือนได้รับอุบัติเหตุทางถนนจนเสียชีวิต หรือไม่	⬡ ไม่มี ⬡ มี.....คน

รายละเอียดการปรับปรุงเครื่องชี้วัดข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี ๒๕๖๙ - ๒๕๗๐ (กระทรวงคมนาคม)

ตัวชี้วัดที่ ๒๑ ครัวเรือนเข้าถึงบริการขนส่งสาธารณะ

บริการขนส่งสาธารณะ คือ การคมนาคมขนส่งที่ให้บริการกับผู้โดยสารทั่วไป เช่น รถโดยสารประจำทาง รถไฟ รถไฟฟ้า เรือโดยสาร เครื่องบินโดยสาร เป็นต้น

เพิ่มเติม

ขอบเขตของการเข้าถึงบริการขนส่งสาธารณะ คือ ระยะทางที่ผู้ใช้บริการสะดวกและเต็มใจที่จะเดินเท้า (Walking Distance) ในเขตรัศมีประมาณ ๔๐๐ - ๖๐๐ เมตร เพื่อเข้าสู่ระบบหรือสถานีบริการขนส่งสาธารณะในแต่ละประเภท (สอดคล้องตามแนวคิดของการพัฒนาพื้นที่โดยรอบสถานีขนส่งมวลชน (Transit Oriented Development : TOD))

๒๑.๑	ในรอบปีที่ผ่านมา ครัวเรือนเข้าถึงบริการขนส่งสาธารณะ หรือไม่	☐ เข้าไม่ถึง/ไม่มีบริการ ◯ เข้าถึง ระบุประเภท ⬡ รถโดยสารประจำทาง ⬡ รถไฟ ⬡ รถไฟฟ้า ⬡ เรือโดยสาร ⬡ เครื่องบินโดยสาร ⬡ อื่น ๆ.....

เพิ่มเติมตัวชี้วัดย่อย

๒๑.๒	การเข้าถึงระบบขนส่งสาธารณะในแต่ละประเภทได้รับความสะดวก หรือไม่	⬡ ได้รับความสะดวก ⬡ ไม่ได้รับความสะดวก

รายละเอียดการปรับปรุงเครื่องชี้วัดข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี ๒๕๖๙ - ๒๕๗๐ (กระทรวงแรงงาน)

ตัวชี้วัด/คำถาม		คำตอบ
๒๗. คนอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี มีอาชีพและรายได้ **การประกอบอาชีพและมีรายได้** หมายถึง การทำงานที่เป็นงานประจำ ทั้งที่อยู่ในหรือนอกครัวเรือน โดยมีรายได้ที่เกิดจากการทำงานดังกล่าว ทั้งในลักษณะรายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน รายชิ้นงาน หรือ งานเหมา เป็นต้น **แรงงานในระบบ** หมายถึง แรงงานที่ทำงานในระบบการจ้างงานที่มีรายได้ประจำ มีเงินเดือนที่แน่นอน เป็นผู้มีงานทำที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายแรงงานหรือหลักประกันทางสังคมจากการทำงาน **แรงงานนอกระบบ** หมายถึง ผู้มีงานทำที่ไม่ได้รับความคุ้มครอง หรือไม่มีหลักประกันทางสังคมจากการทำงานเหมือนกับแรงงานในระบบ สถานภาพการทำงานแรงงานนอกระบบส่วนใหญ่ คือ ประกอบธุรกิจส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง ธุรกิจครัวเรือน ลูกจ้างเอกชน (ไม่ประกันตนและทำงานไม่ถึง ๓ เดือน) นายจ้าง (ไม่ประกันตน) ลูกจ้างรัฐบาล (ผู้รับจ้างเหมาไม่ประกันตน) และการรวมกลุ่มของแรงงานนอกระบบ * (อ้างจากแบบสอบถาม กชช. ๒ค หมวด๒)		
๒๗.๑	ครัวเรือนนี้ มีคนอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี หรือไม่ (ไม่นับรวมผู้ที่กำลังศึกษาอย่างเดียว โดยไม่ประกอบอาชีพ และคนพิการที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้)	◯ ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ ๒๘) ◯ มี ระบุ.....คน เพศชาย.....คน เพศหญิง.....คน
๒๗.๒	คนอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี มีอาชีพทุกคน หรือไม่	☐ ไม่มีทุกคน ◯ มี ระบุมี ระบุ.....คน เพศชาย.....คน เพศหญิง.....คน
๒๗.๓	คนอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี มีรายได้ทุกคน หรือไม่	☐ ไม่มีทุกคน ◯ มี โปรดระบุ เพศชาย ❒ ต่ำกว่า ๑๐๐๐ บาท/เดือน จำนวน.....คน ❒ ๑,๐๐๐-๕,๐๐๐ บาท/เดือน จำนวน.....คน ❒ ๕,๐๐๑-๑๐,๐๐๐ บาท/เดือน จำนวน.....คน

ตัวชี้วัด/คำถาม		คำตอบ
		❒ ๑๐,๐๐๑-๑๕,๐๐๐ บาท/เดือน จำนวน.....คน ❒ ๑๕,๐๐๑ บาท/เดือน ขึ้นไป จำนวน.....คน เพศหญิง ❒ ต่ำกว่า ๑๐๐๐ บาท/เดือน จำนวน.....คน ❒ ๑,๐๐๐-๕,๐๐๐ บาท/เดือน จำนวน.....คน ❒ ๕,๐๐๑-๑๐,๐๐๐ บาท/เดือน จำนวน.....คน ❒ ๑๐,๐๐๑-๑๕,๐๐๐ บาท/เดือน จำนวน.....คน ❒ ๑๕,๐๐๑ บาท/เดือน ขึ้นไป จำนวน.....คน
๒๗.๔	คนอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี ที่ไม่มีอาชีพตามข้อ ๒๗.๒ มีความต้องการได้รับการสนับสนุนในการประกอบอาชีพด้านใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)	⬡ เงินทุนประกอบอาชีพ ⬡ วัสดุ /อุปกรณ์ ⬡ องค์ความรู้ / ฝึกทักษะอาชีพ ⬡ ช่องทางการตลาด เพิ่มเติมตัวเลือก ⬡ ช่องทางการหางานทำ ⬡ อื่น ๆ ระบุ.....

รายละเอียดการปรับปรุงเครื่องชี้วัดข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี ๒๕๖๙ - ๒๕๗๐ (กระทรวงแรงงาน)

ตัวชี้วัด/คำถาม		คำตอบ
๒๘. คนอายุ ๖๐ ปี ขึ้นไป มีอาชีพหรือรายได้		
๒๘.๑	ครัวเรือนนี้ คนอายุ ๖๐ ปี ขึ้นไป หรือไม่ (ไม่นับรวมคนพิการที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้)	⬡ ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ ๒๙) ⬡ มี ระบุ.....คน เพศชาย.....คน เพศหญิง.....คน
๒๘.๒	คนอายุ ๖๐ ปี ขึ้นไป มีอาชีพทุกคน หรือไม่	☐ ไม่มีทุกคน ○ มี ระบุ เพศชาย.....คน เพศหญิง.....คน
๒๘.๓	คนอายุ ๖๐ ปี ขึ้นไป มีรายได้ทุกคน หรือไม่	☐ ไม่มีทุกคน ○ มี โปรดระบุ เพศชาย ❒ ต่ำกว่า ๑๐๐๐ บาท/เดือน จำนวน.....คน ❒ ๑,๐๐๐-๕,๐๐๐ บาท/เดือน จำนวน.....คน ❒ ๕,๐๐๑-๑๐,๐๐๐ บาท/เดือน จำนวน.....คน ❒ ๑๐,๐๐๑-๑๕,๐๐๐ บาท/เดือน จำนวน.....คน ❒ ๑๕,๐๐๑ บาท/เดือน ขึ้นไป จำนวน.....คน เพศหญิง ❒ ต่ำกว่า ๑๐๐๐ บาท/เดือน จำนวน.....คน ❒ ๑,๐๐๐-๕,๐๐๐ บาท/เดือน จำนวน.....คน ❒ ๕,๐๐๑-๑๐,๐๐๐ บาท/เดือน จำนวน.....คน

ตัวชี้วัด/คำถาม		คำตอบ
		❒ ๑๐,๐๐๑-๑๕,๐๐๐ บาท/เดือน จำนวน.....คน ❒ ๑๕,๐๐๑ บาท/เดือน ขึ้นไป จำนวน.....คน
๒๘.๔	คนอายุ ๖๐ ปี ขึ้นไป มีรายได้เพียงพอกับรายจ่ายหรือไม่	⬡ ไม่เพียงพอ.....คน ⬡ พอบ้างไม่พอบ้าง.....คน ⬡ เพียงพอ.....คน
๒๘.๕	คนอายุ ๖๐ ปี ขึ้นไป ที่ไม่มีอาชีพตามข้อ ๒๘.๒ มีความต้องการได้รับการสนับสนุนในการประกอบอาชีพด้านใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)	⬡ ความต้องการสนับสนุน ❒ เงินทุนประกอบอาชีพ ❒ วัสดุ /อุปกรณ์ ❒ ความรู้ / ฝึกทักษะอาชีพ ❒ ช่องทางการตลาด ❒ อื่น ๆ ระบุ..... ⬡ ความต้องการฝึกอบรมอาชีพ ❒ ด้านการเกษตร ❒ ด้านหัตถกรรม/งานฝีมือ ❒ด้านการทำอาหาร/แปรรูป ❒ ด้านการช่าง ❒ อื่น ๆ ระบุ..... เพิ่มเติมตัวเลือก ⬡ ช่องทางการหางานทำ
๒๘.๖	คนอายุ ๖๐ ปี ขึ้นไป มีรายได้จากแหล่งใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)	⬡ เงินบำนาญ .....คน ⬡ เบี้ยยังชีพ .....คน ⬡ ประกันสังคม.....คน ⬡ กองทุนเงินออม.....คน

รายละเอียดการปรับปรุงเครื่องชี้วัดข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี ๒๕๖๙ - ๒๕๗๐ (กระทรวงแรงงาน)

ตัวชี้วัด/คำถาม		คำตอบ
		⬡ การประกอบอาชีพ.....คน ⬡ เงินสะสมของตัวเอง.....คน ⬡ ลูกหลาน.....คน ⬡ อื่น ๆ ระบุ..... จำนวน.....คน